

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SODIŠČA (deseti senat)

z dne 2. julija 2020*

(Besedilo, popravljeno s sklepom z dne 3. septembra 2020)

„Predhodno odločanje – Člen 53(2) Poslovnika Sodišča – Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU – Učinkovito sodno varstvo na področjih, ki jih ureja pravo Unije – Načelo neodvisnosti sodnikov – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Pristojnost Sodišča – Člen 267 PDEU – Dopustnost – Nacionalne določbe, ki urejajo dodeljevanje zadev na sodišču – Pravno sredstvo – Razlaga, ki je potrebna, da lahko predložitveno sodišče izda sodbo – Očitna nedopustnost“

V zadevi C-256/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Wien (upravno sodišče na Dunaju, Avstrija) z odločbo z dne 27. februarja 2019, ki je prispela na Sodišče 26. marca 2019, v postopku, ki ga je začela

S.A.D. Maler und Anstreicher OG,

ob udeležbi

Magistrat der Stadt Wien,

Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse,

SODIŠČE (deseti senat),

v sestavi I. Jarukaitis (poročevalec), predsednik senata, M. Ilešič in C. Lycourgos, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

(besedilo, kakor je bilo popravljeno s sklepom z dne 3. septembra 2020) na podlagi pisnega postopka,

(besedilo, kakor je bilo popravljeno s sklepom z dne 3. septembra 2020) ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za avstrijsko vlado J. Schmoll, M. Augustin in C. Drexel, agentke,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za švedsko vlado A. Falk in H. Shev, agenta,

* Jezik postopka: nemščina.

– za Evropsko komisijo P. Van Nuffel in F. Erlbacher, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi odločeno z obrazloženim sklepom na podlagi člena 53(2) Poslovnika Sodišča,

sprejema naslednji

Sklep

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 19(1), drugi pododstavek, PEU in člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) ter načela učinkovitosti.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka, ki ga je družba S.A.D. Maler und Anstreicher OG (v nadaljevanju: Maler) začela v zvezi z zakonitostjo odločbe, s katero ji je bilo naloženo plačilo obveznih zakonskih prispevkov.

Pravni okvir

- 3 Člen 83 Bundes-Verfassungsgesetz (avstrijski zvezni ustavni zakon, v nadaljevanju: B-VG) določa, da zvezni zakon določa organizacijo in pristojnost splošnih sodišč in da nihče ne sme biti izvzet iz pristojnosti svojega zakonskega sodišča.
- 4 Člen 87 B-VG določa:

„1. Sodniki so neodvisni pri opravljanju svojih sodniških funkcij.

2. Sodnik opravlja svoje sodniške funkcije, kadar opravlja sodne naloge, ki so mu naložene z zakonom in v skladu z dodelitvijo zadev na sodišču, z izključitvijo pravosodnih zadev, ki z zakonom niso dodeljene senatom ali komisijam.

3. Zadeve se dodelijo vnaprej med sodnike sodišča za obdobje, določeno z zveznim zakonom. Vsaka zadeva, ki je bila tako dodeljena sodniku, mu je lahko odvzeta le z odločbo senata, v ta namen imenovanega z zveznim zakonom, in le v primeru zadržanosti ali kadar mu obseg zadev, ki jih mora obravnavati, preprečuje, da bi jih rešil v razumnem roku.“

- 5 Na podlagi člena 135(2) B-VG mora biti vnaprejšnji vrstni red dodeljevanja zadev na Verwaltungsgericht Wien (upravno sodišče na Dunaju, Avstrija) predhodno določen za zakonsko opredeljeno obdobje. V skladu s členom 18 Gesetz über das Verwaltungsgericht Wien (zakon o upravnem sodišču na Dunaju) je to obdobje koledarsko leto.
- 6 Člen 135(3) B-VG določa, da lahko zadevo, ki je članu Verwaltungsgericht Wien (upravno sodišče na Dunaju) dodeljena na podlagi vnaprejšnjega vrstnega reda dodeljevanja zadev, temu članu odvzame le organ, ki je pristojen za določitev vnaprejšnjega vrstnega reda dodeljevanja, in to le, če navedeni član svojih funkcij ne more opravljati ali jih zaradi delovne obremenitve ne more opraviti v razumnem roku.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 7 Soboslikarskemu podjetju Maler je bilo z odločbama Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse (sklad za dopuste in odpravnine delavcev v gradbenem sektorju, Avstrija) (v nadaljevanju: BUAK) naloženo plačilo obveznih zakonskih prispevkov na podlagi Bauarbeiter-Urlaubs- und

Abfertigungsgesetz (zakon o dopustih in odpravninah delavcev v gradbenem sektorju) (BGBl. 414/1972) v različici, ki je veljala na datum dejanskega stanja iz spora o glavni stvari (v nadaljevanju: BUAG).

- 8 S tem zakonom je bil ustanovljen sklad BUAK, kolektivni organ javnega prava, katerega naloga je zbiranje sredstev, namenjenih plačilu nadomestil, določenih v BUAG. Ta organ je zadolžen za upravljanje in obračun nadomestil za dopust delavcev v gradbenem sektorju.
- 9 Ker družba Maler teh prispevkov ni plačala, je sklad BUAK v zvezi z njo izdal izvršilna naslova. Ta družba je nato vložila ugovor pri Magistrat der Stadt Wien (uprava mesta Dunaj, Avstrija), ki je z odločbo z dne 19. junija 2018 ta naslova potrdila. Družba Maler je nato pri Verwaltungsgericht Wien (upravno sodišče na Dunaju) vložila pritožbo zoper to odločbo. Pred tem sodiščem je trdila, da njeni zaposleni ne spadajo na področje uporabe tega zakona in da ji zato ni treba plačati dodatkov k plači in dodatnih pristojbin, ki jih je določil sklad BUAK.
- 10 Predložitveno sodišče, ki pojasnjuje, da zaseda kot sodnik posameznik (v nadaljevanju: predložitveni sodnik), navaja, da je sklad BUAK jamstveni sklad, ki je v avstrijskem pravu določen, da bi se delavcem zagotovilo varstvo, ki izhaja iz člena 7 Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381), v skladu s katerim morajo države članice sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi vsakemu delavcu zagotovijo pravico do plačanega letnega dopusta najmanj štirih tednov, v skladu s pogoji za upravičenost in dodelitev letnega dopusta, ki jih določa nacionalna zakonodaja in/ali praksa.
- 11 Spor o glavni stvari je bil 26. julija 2018 vpisan pri Verwaltungsgericht Wien (upravno sodišče na Dunaju) pod eno samo opravilno številko in dodeljen predložitvenemu sodniku.
- 12 Predložitveni sodnik poudarja, da je uprava mesta Dunaj z odločbo z dne 19. junija 2018 zavrnila ugovora, ki ju je družba Maler na različna datuma vložila zoper izvršilna naslova, ki ju je izdal sklad BUAK in ki izhajata iz terjatev do te družbe, na katere se sklicuje ta sklad.
- 13 Predložitveni sodnik meni, da čeprav mu je formalno predložena le ena pritožba zoper eno samo odločbo, bi bilo treba sklepati, da sta bili v resnici vloženi dve pritožbi zoper dve različni odločbi. Vendar navaja, da je sodno tajništvo Verwaltungsgericht Wien (upravno sodišče na Dunaju) to, kar naj bi bili po mnenju predložitvenega sodnika dve pritožbi, vpisalo kot eno samo pritožbo. Predložitveni sodnik pojasnjuje, da je bil vnaprejšnji vrstni red dodeljevanja zadev na Verwaltungsgericht Wien (upravno sodišče na Dunaju) kršen, ker je bilo z vpisom dveh različnih pritožb pod eno samo opravilno številko kršeno pravilo o dodeljevanju zadev, na podlagi katerega bi bili ti pritožbi, če bi bilo pravilo pravilno uporabljeno, dodeljeni različnima sodnikoma.
- 14 Predložitveni sodnik navaja, da je sodno tajništvo svojega sodišča obvestil o tej „napaki“.
- 15 Sodno tajništvo je 31. julija 2018 pritožbo, ki jo je vložila družba Maler, vpisalo pod drugo opravilno številko, ker je bila ta pritožba vložena zoper drugo točko izreka odločbe z dne 19. junija 2018. Ta druga zadeva je bila vseeno znova dodeljena istemu sodniku, to je predložitvenemu sodniku.
- 16 Ta pojasnjuje, da je 3. avgusta 2018 pri predsedniku svojega sodišča vložil „ugovor nepristojnosti“ zoper to dodelitev. Po mnenju predložitvenega sodnika bi sodno tajništvo moralo v skladu z vnaprejšnjim vrstnim redom dodeljevanja zadev zadevo, vpisano pod to drugo številko, dodeliti drugemu sodniku.
- 17 Po mnenju tega sodnika je predsednik sodišča s tem, da je dal ustno navodilo sodnemu tajništvu, naj ne spremeni prvotne dodelitve prve zadeve in naj jo združi z drugo zadevo, kršil določbe, ki urejajo vnaprejšnji vrstni red dodeljevanja zadev.

- 18 Predložitveni sodnik meni, da je le odbor za vnaprejšnji vrstni red dodeljevanja zadev kot kolegijski organ pooblaščen za tako dodelitev.
- 19 Predložitveni sodnik navaja, da ni bil nikoli obveščen o teh „ravnanjih“ in tej „prikriti“ dodelitvi druge zadeve. Dodaja, da v avstrijskem pravnem redu ni določena možnost vložitve pritožbe za izpodbijanje te vrste „ravnanja“ predsednika sodišča.
- 20 Predložitveni sodnik je 5. oktobra 2018 pri predsedniku Verwaltungsgericht Wien (upravno sodišče na Dunaju) kot predsedniku odbora za vrstni red dodeljevanja zadev vložil zahtevo za ugotovitev, da ni pooblaščen za odločanje v postopku v glavni stvari. V zahtevi se je izrecno skliceval na sodno prakso Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče, Avstrija), v skladu s katero je treba odločbo sodnika, ki je bil za odločanje o zadevi pooblaščen v nasprotju z notranjim vrstnim redom dodeljevanja zadev na sodišču, katerega član je, opredeliti kot odločbo, ki jo je izdal nepristojen sodni organ. Predložitveni sodnik pojasnjuje, da je Verfassungsgerichtshof (ustavno sodišče) odločilo, da taka odločba krši ustavne določbe člena 83(2) B-VG in člen 6(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP), ter je zato neustavna. Ta sodnik je v podporo svoji zahtevi trdil še, da če izda neustavno odločbo, mora pričakovati, da bo izpostavljen sankcijam v svoji službi, da mu bodo naložene disciplinske in kazenske sankcije ter da bo obsojen na plačilo odškodnine. Poleg tega je navedel, da ima v skladu s členom 6(1) EKČP obveznost, da prepreči izrek sodne odločbe, ki bo neustavna.
- 21 Predsednik sodišča, katerega član je predložitveni sodnik, je v dopisu z dne 10. oktobra 2018 tega sodnika obvestil, da je pooblaščen za odločanje v postopku v glavni stvari in da mora to storiti. V tem dopisu je navedel, da se pritožba nanaša le na eno upravno odločbo, tako da obstaja tudi le ena zadeva.
- 22 Ker je predložitveni sodnik menil, da je ta dopis akt javne oblasti, je pri Verwaltungsgerichtshof (višje upravno sodišče, Avstrija) zoper ta dopis vložil pritožbo.
- 23 To sodišče je s sklepom z dne 21. novembra 2018 to pritožbo zavrglo kot nedopustno v bistvu z obrazložitvijo, da lahko le stranke v postopku pred upravnim sodiščem uveljavljajo subjektivno pravico do varstva pred z zakonom določenim sodiščem. Nasprotno pa zaradi napačne dodelitve zadeve ne more biti kršena subjektivna pravica člana upravnega sodišča in ta član tudi ni pooblaščen za vložitev pritožbe zoper tako dodelitev.
- 24 Predložitveni sodnik navaja, da je Verwaltungsgerichtshof (višje upravno sodišče) s tem sklepom vseeno priznalo, da če je stališče predložitvenega sodnika pravilno, bo z odločbo, ki jo bo izrekel kot sodnik v postopku v glavni stvari, zaradi njegove nepristojnosti, ki je posledica tega, da mu je bila zadeva nezakonito dodeljena, kršeno jamstvo, da bo o zadevi odločalo z zakonom ustanovljeno sodišče, vpisano v člen 83(2) B-VG in člen 6(1) EKČP, ta odločba pa bo zato neustavna.
- 25 Predložitveni sodnik meni tudi, da morajo biti na sodiščih, ki so ustanovljena z zakonom kot organ sodnega varstva v smislu člena 6(1) EKČP, vložene zadeve pred vsakršnim dodeljevanjem identificirane po vnaprejšnjem vrstnem redu dodeljevanja, ker je v nasprotnem primeru ta določba kršena.
- 26 V zvezi s tem predložitveni sodnik ugotavlja, da na eni strani avstrijsko pravo ne omogoča izpodbijanja dodelitve zadeve sodniku, ki je bila izvedena v nasprotju z vnaprejšnjim vrstnim redom dodeljevanja zadev, tako da bi ta moral bodisi ob polnem poznavanju dejstev izdati odločbo, s katero bi bile kršene pravice strank, določene v členu 6(1) EKČP, bodisi se vzdržati odločanja in tako kršiti pravice strank iz navedenega člena. Na drugi strani naj bi avstrijsko pravo, ker stranke ne poznajo pogosto popolnoma notranjih nepravilnosti in dogodkov, ki naj bi pomenili kršitev vnaprejšnjega vrstnega reda dodeljevanja zadev, strankam odvzelo učinkovito jamstvo njihovih pravic, kar je v nasprotju s členom 6(1) EKČP.

- 27 Po njegovem mnenju zadevna avstrijska pravna ureditev vzbuja resne pomisleke o jamstvu nepristranskosti sodnikov. Stranka v postopku naj se namreč ne bi mogla sklicevati na nepristojnost sodnika, dokler sodišče ne odloči. Poleg tega naj bi sodnik, ki odloča o zadevi, moral odločiti kljub svoji nepristojnosti. Avstrijska pravna ureditev naj bi torej sodniku in strankam v postopku preprečevala, da pred izrekom odločbe izpostavijo dejstvo, da je s to odločbo kršen člen 6(1) EKČP zaradi nezakonitosti v vnaprejšnjem vrstnem redu dodeljevanja zadev, ki obstaja na zadevnem sodišču, kot naj bi veljalo v zadevi, v kateri odloča.
- 28 V teh okoliščinah je Verwaltungsgericht Wien (upravno sodišče na Dunaju) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Ali je treba člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47 Listine ter načelo učinkovitosti, vsaj kar zadeva nacionalni pravni red, ki za namene zagotavljanja neodvisnosti in nepristranskosti sodišč v svoji ustavi določa temeljno pravico do dodeljevanja zadev sodnikom v skladu z vrstnim redom, ki je vnaprej določen glede na splošna pravila, razlagati tako, da mora zakonodajalec zagotoviti, da je to temeljno pravno jamstvo učinkovito, in ne zgolj teoretično?
- (a) Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47 Listine ter načelo učinkovitosti v nacionalnem pravnem redu, v katerem je temeljna pravica do vnaprejšnjega vrstnega reda dodeljevanja zadev določena v ustavi, zakonodajalcu nalagata kakršne koli obveznosti zagotovitve, in če da, kakšne?
- (b) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47 Listine ter načelo učinkovitosti, vsaj kar zadeva nacionalni pravni red, v katerem je temeljna pravica do vnaprejšnjega vrstnega reda dodeljevanja zadev določena v ustavi, zahtevata:
- da se ne upošteva navodilo oziroma akt glede dodelitve zadeve sodniku, ki ga je glede na zakon, ki ureja to navodilo oziroma akt, izdal nepristojen organ?
 - da se s poslovníkom o notranjem poslovanju sodišča organu, ki dodeljuje sodne spise, lahko v tem primeru pri odločitvi o dodelitvi prizna, če sploh, le že vnaprej določena ozka diskrecijska pravica?
2. (a) Ali je treba člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47 Listine ter načelo učinkovitosti, vsaj kar zadeva nacionalni pravni red, ki za namene zagotavljanja neodvisnosti in nepristranskosti sodišč v svoji ustavi določa temeljno pravico do dodeljevanja zadev sodnikom v skladu z vrstnim redom, ki je vnaprej določen glede na splošna pravila, razlagati tako, da mora biti sodniku, ki ima pomisleke glede zakonitosti notranjega vrstnega reda dodeljevanja na sodišču oziroma glede zakonitosti odločitve (posebej odločitve o dodelitvi zadeve), s katero se izvršujejo pravila o notranjem vrstnem redu dodeljevanja na sodišču in ki neposredno zadeva delo tega sodnika, omogočeno, da v zvezi s temi pomisleki vloži pravno sredstvo na drugo sodišče (pri čemer to pravno sredstvo tega sodnika posebej finančno ne bremeni), ki ima polna pooblastila za preizkus zakonitosti domnevno nezakonitega akta?
- (b) Če je odgovor nikalen, ali obstajajo kakršne koli druge določbe, ki jih mora opredeliti zakonodajalec, ki zagotavljajo, da sodnik lahko doseže zakonitost pri upoštevanju zakonskih določb, ki se nanašajo nanj, glede spoštovanja zakonskih določb (posebej internih, ki veljajo na sodišču) v zvezi z dodeljevanjem zadev?
3. (a) Ali je treba člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47 Listine ter načelo učinkovitosti, vsaj kar zadeva nacionalni pravni red, ki za namene zagotavljanja neodvisnosti in nepristranskosti sodišč v svoji ustavi določa temeljno pravico do dodeljevanja zadev sodnikom v skladu z vrstnim redom, ki je vnaprej določen glede na splošna pravila, razlagati tako, da mora biti stranki sodnega postopka, ki ima pomisleke glede zakonitosti notranjega vrstnega reda dodeljevanja na sodišču, vnaprej določenega za njen postopek, oziroma glede zakonitosti dodelitve tega postopka določenemu sodniku, omogočeno, da še pred izdajo sodne

odločbe v zvezi s temi pomisleki vloži pravno sredstvo na drugo sodišče (pri čemer to pravno sredstvo te stranke finančno prekomerno ne bremeni), ki ima polna pooblastila za preizkus zakonitosti domnevno nezakonitega akta?

- (b) Če je odgovor nikalen, ali obstajajo kakršne koli druge zahteve, ki jih mora opredeliti zakonodajalec, ki zagotavljajo, da lahko stranka še pred izdajo sodne odločbe doseže zakonitost pri spoštovanju njene temeljne pravice do ‚zakonitega sodnika‘?
4. (a) Ali je treba člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47 Listine ter načelo učinkovitosti, vsaj kar zadeva nacionalni pravni red, ki za namene zagotavljanja neodvisnosti in nepristranskosti sodišč v svoji ustavi določa temeljno pravico do dodeljevanja zadev sodnikom v skladu z vrstnim redom, ki je vnaprej določen glede na splošna pravila, razlagati tako, da sta interna porazdelitev dela na sodišču in interna dokumentacija v zvezi s prispetjem zadev na sodišče tako pregledni in razumljivi, da lahko sodnik oziroma stranka brez posebnih težav preverita ujemanje konkretne dodelitve zadeve sodniku oziroma določenemu senatu z določbami o vnaprejšnjem vrstnem redu dodeljevanja, veljavnimi na sodišču?
- (b) Če je odgovor nikalen, ali obstajajo kakršne koli druge zahteve, ki jih mora opredeliti zakonodajalec, ki zagotavljajo, da se sodnik oziroma stranka lahko seznani z zakonitostjo določene dodelitve zadeve?
5. (a) Ali je treba člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 47 Listine ter načelo učinkovitosti, vsaj kar zadeva nacionalni pravni red, ki za namene zagotavljanja neodvisnosti in nepristranskosti sodišč v svoji ustavi določa temeljno pravico do dodeljevanja zadev sodnikom v skladu z vrstnim redom, ki je vnaprej določen glede na splošna pravila, razlagati tako, da mora biti strankam postopka in sodniku v sodnem postopku, ne da bi morali sami prispevati k temu, omogočeno, da vsebinsko razumejo določbe o vnaprejšnjem vrstnem redu dodeljevanja zadev, ter da jim mora biti na ta način omogočeno, da preverijo zakonitost dodelitve zadeve sodniku oziroma določenemu senatu?
- (b) Če je odgovor nikalen, ali obstajajo kakršne koli druge zahteve, ki jih mora opredeliti zakonodajalec, ki zagotavljajo, da se sodnik oziroma stranka lahko seznani z zakonitostjo določene dodelitve zadeve?
6. Kakšne obveznosti ukrepanja ima sodnik – ob upoštevanju njegove obveznosti, izhajajoče iz prava Unije, glede spoštovanja postopkovnih določb prava Unije – ki ga (zunanji ali interni) akt, ki ga ta sodnik ne more izpodbijati, zavezuje k ravnanju, ki krši pravo Unije in pravice strank?“

Pristojnost Sodišča in dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 29 V skladu s členom 53(2) Poslovnika Sodišča lahko Sodišče, če očitno ni pristojno za odločanje o zadevi ali če je predlog ali pravno sredstvo očitno nedopustno, po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odloči z obrazloženim sklepom, ne da bi nadaljevalo postopek.
- 30 To določbo je treba uporabiti v tej zadevi.
- 31 V zvezi s pristojnostjo Sodišča za odločanje o tem predlogu za sprejetje predhodne odločbe, to je pristojnostjo, ki jo avstrijska vlada izpodbija, je treba na prvem mestu glede določb Listine opozoriti, da lahko Sodišče v okviru predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU razlaga pravo Unije le v mejah pristojnosti, ki so mu dodeljene (sodba z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča), C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982, točka 77 in navedena sodna praksa).
- 32 Področje uporabe Listine je, kar zadeva ravnanje držav članic, opredeljeno v njenem členu 51(1), v skladu s katerim se določbe Listine uporabljajo za države članice, kadar te izvajajo pravo Unije, ta določba pa potrjuje ustaljeno sodno prakso Sodišča, da se temeljne pravice, ki jih zagotavlja pravni red

Unije, uporabljajo v vseh položajih, ki jih ureja pravo Unije, v drugih položajih pa ne (sodba z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča), C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982, točka 78 in navedena sodna praksa).

- 33 V obravnavani zadevi je treba, natančneje, v zvezi s členom 47 Listine, na katerega se nanaša ta predlog za sprejetje predhodne odločbe, ugotoviti, da se spor, o katerem odloča predložitveni sodnik, v bistvu nanaša na zakonitost upravne odločbe, ki jo je sprejel sklad BUAKE, ki je po njegovem mnenju jamstveni sklad, ki je v avstrijskem pravu določen za to, da se delavcem zagotovi varstvo, ki izhaja iz člena 7 Direktive 2003/88. Navedeni sodnik vseeno ne postavlja nobenega vprašanja glede razlage tega člena 7 in ne navaja razlogov, iz katerih bi bila ta določba upoštevana za spor o glavni stvari. Zgolj dejstvo, da po mnenju predložitvenega sodnika sklad BUAKE „izhaja“ iz navedenega člena 7, ne more biti dovolj za sklepanje, da spor o glavni stvari ureja pravo Unije v smislu sodne prakse, navedene v točki 32 tega sklepa.
- 34 Iz navedenega izhaja, da ni na podlagi ničesar mogoče šteti, da se spor o glavni stvari nanaša na razlago ali uporabo pravila prava Unije, ki bi se izvajalo na nacionalni ravni. Posledično Sodišče ni pristojno za razlago člena 47 Listine v tej zadevi.
- 35 Na drugem mestu, v zvezi s členom 19(1), drugi pododstavek, PEU je treba spomniti, da na podlagi tega člena države članice vzpostavijo pravna sredstva, potrebna za to, da se pravnim subjektom zagotovi spoštovanje njihove pravice do učinkovitega sodnega varstva na področjih, ki jih ureja pravo Unije. Države članice morajo tako določiti sistem pravnih sredstev in postopkov, s katerimi se zagotavlja učinkovit sodni nadzor na navedenih področjih (sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 36 Glede področja uporabe člena 19(1), drugi pododstavek, PEU poleg tega iz sodne prakse Sodišča izhaja, da se navedena določba nanaša na „področj[a], ki jih ureja pravo Unije“, ne glede na položaj, v katerem države članice izvajajo to pravo, v smislu člena 51(1) Listine (sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 37 Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU se tako zlasti uporablja za vsak nacionalni organ, ki lahko kot sodišče odloča o vprašanjih, ki se nanašajo na uporabo ali razlago prava Unije in torej spadajo na področja, ki jih to pravo ureja (sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 38 To pa velja za predložitvenega sodnika, ki namreč kot član avstrijskega sodišča lahko odloča o vprašanjih, povezanih z uporabo ali razlago prava Unije, in kot „sodišče“ v smislu, opredeljenem s tem pravom, spada v avstrijski sistem pravnih sredstev na „področjih, ki jih ureja pravo Unije“, v smislu člena 19(1), drugi pododstavek, PEU, tako da mora ta sodnik izpolnjevati zahteve učinkovitega sodnega varstva (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 39 Poleg tega je treba opozoriti, da je organizacija pravosodja v državah članicah sicer v njihovi pristojnosti, vendar morajo države članice pri izvajanju te pristojnosti spoštovati obveznosti, ki zanje izhajajo iz prava Unije in zlasti iz člena 19(1), drugi pododstavek, PEU (sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 40 Iz navedenega izhaja, da je Sodišče v tej zadevi pristojno za razlago člena 19(1), drugi pododstavek, PEU.

- 41 V zvezi z vprašanjem dopustnosti predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki so ga izpostavile avstrijska in poljska vlada ter Evropska komisija, je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalna sodišča postavijo v pravnem in dejanskem okviru, ki so ga pristojna opredeliti sama in katerega pravilnosti Sodišče ne preizkuša, velja domneva upoštevnosti (sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 42 Vendar iz ustaljene sodne prakse izhaja tudi, da postopek, uveden s členom 267 PDEU, pomeni instrument sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, v okviru katerega prvo zagotavlja drugim elemente razlage prava Unije, ki jih ta potrebujejo za rešitev sporov, ki jih obravnavajo. Razlog za obstoj predloga za sprejetje predhodne odločbe vseeno ni oblikovanje posvetovalnih mnenj o splošnih ali hipotetičnih vprašanjih, temveč dejanska potreba po učinkoviti rešitvi spora (sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 43 Kot izhaja iz člena 267 PDEU, se predhodna odločba, za katero je zaproseno, „mora“ sprejeti, da se predložitvenemu sodišču omogoči „izreči sodbo“ v zadevi, v kateri odloča (sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 44 Sodišče je tako večkrat opozorilo, da iz besedila in sistematike člena 267 PDEU izhaja, da postopek predhodnega odločanja zlasti predpostavlja, da pred nacionalnimi sodišči dejansko poteka spor, v okviru katerega se od teh sodišč zahteva, da izdajo odločbo, v kateri bo mogoče upoštevati sodbo, izdano v postopku predhodnega odločanja (sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 46 in navedena sodna praksa).
- 45 V okviru takega postopka mora torej med navedenim sporom in določbami prava Unije, katerih razlaga se zahteva, obstajati takšna povezava, da je ta razlaga objektivno potrebna za odločitev, ki jo mora sprejeti predložitveno sodišče (sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 46 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, prvič, da spor o glavni stvari vsebinsko nima nobene povezave s pravom Unije, zlasti ne s členom 19(1), drugi pododstavek, PEU, na katerega se nanašajo vprašanja za predhodno odločanje, in da iz predloga za sprejetje predhodne odločbe ni razvidno, da bi predložitveni sodnik moral uporabiti to pravo ali navedeno določbo, da bi vsebinsko rešil ta spor. V tem se obravnavana zadeva med drugim razlikuje od zadeve, v kateri je bila izdana sodba z dne 27. februarja 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses (C-64/16, EU:C:2018:117), in v kateri je bila pri predložitvenem sodišču vložena tožba za odpravo upravnih odločb, s katerimi je bila znižana plača članov Tribunal de Contas (računsko sodišče, Portugalska) na podlagi nacionalne zakonodaje, s katero je bilo določeno takšno znižanje in katere skladnost s členom 19(1), drugi pododstavek, PEU se je izpodbijala pred navedenim predložitvenim sodiščem (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 49 in navedena sodna praksa).
- 47 Drugič, Sodišče je sicer že razsodilo, da so dopustna vprašanja za predhodno odločanje v zvezi z razlago procesnih določb prava Unije, ki bi jih zadevno predložitveno sodišče moralo uporabiti za izdajo sodbe (glej v tem smislu zlasti sodbo z dne 17. februarja 2011, Weryński, C-283/09, EU:C:2011:85, točki 41 in 42), vendar z vprašanji, ki so postavljena v okviru te zadeve, to ni zajeto (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 50).
- 48 Tretjič, prav tako se zdi, da z odgovorom Sodišča na navedena vprašanja predložitvenemu sodniku ni mogoče zagotoviti razlage prava Unije, ki bi mu omogočila, da odloči o procesnih vprašanjih nacionalnega prava, preden lahko vsebinsko odloči o sporu, ki mu je bil predložen. V tem se ta zadeva

prav tako razlikuje od, na primer, zadev, v katerih je bila izdana sodba z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča) (C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982), v katerih je razlaga, ki je bila v okviru postopka predhodnega odločanja zahtevana od Sodišča, lahko vplivala na vprašanje določitve pristojnega sodišča, da bi bilo mogoče vsebinsko rešiti spore, ki so se nanašali na pravo Unije, kot izhaja zlasti iz točk 100, 112 in 113 navedene sodbe (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 51 in navedena sodna praksa).

- 49 Kot je namreč opisano v točkah od 14 do 17 tega sklepa, je predložitveni sodnik najprej z notranjo „pritožbo“ in nato s sodnim postopkom pred Verwaltungsgerichtshof (višje upravno sodišče) in glede na navedbe avstrijske vlade tudi pred Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče, Avstrija) izpodbijal dodelitev zadeve iz spora o glavni stvari, vendar neuspešno. Iz spisa, predloženega Sodišču, je razvidno tudi, da predložitveni sodnik v okviru spora o glavni stvari ne bo mogel odločiti o tem, ali mu je bila ta zadeva zakonito dodeljena, ker vprašanje domnevne kršitve določb, ki urejajo dodeljevanje zadev na predložitvenem sodišču, ni predmet tega spora in ker bo vprašanje pristojnosti predložitvenega sodnika vsekakor preverjalo višje sodišče, če bo vložena pritožba.
- 50 V teh okoliščinah iz predložitvene odločbe ni razvidno, da bi med določbo prava Unije, na katero se nanašajo vprašanja za predhodno odločanje, in sporom o glavni stvari obstajala povezava, zaradi katere bi bila zahtevana razlaga potrebna, da bi lahko predložitveni sodnik na podlagi spoznanj, izhajajočih iz take razlage, sprejel odločbo, ki bi bila potrebna za odločitev o tem sporu (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 52 in navedena sodna praksa).
- 51 Navedena vprašanja se torej ne nanašajo na razlago prava Unije kot odgovor na objektivno potrebo za rešitev navedenega spora, temveč so splošna.
- 52 Poleg tega je treba v zvezi z načelom učinkovitosti ugotoviti, da čeprav predložitveni sodnik Sodišče sprašuje tudi z vidika tega načela, v predložitveni odločbi temu ne namenja nobene trditve in zato ne navaja razlogov, iz katerih bi bila razlaga tega načela potrebna za rešitev spora o glavni stvari.
- 53 Iz vsega navedenega izhaja, da je ta predlog za sprejetje predhodne odločbe nedopusten.

Stroški

- 54 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deseti senat) sklenilo:

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je Verwaltungsgericht Wien (upravno sodišče na Dunaju, Avstrija) vložilo z odločbo z dne 27. februarja 2019, je nedopusten.

Podpisi